

ten faa en Højde, som bringer de vedkommende i Virkeligheden ned under Eksistensminimum, ja, det kan i visse Tilfælde, hvor de kommunale Skatter træder til paa særlig trykkende Maade, gælde helt op til et Par Hundrede Tusind Kroner eller saa. Men i det hele taget er vi nu inde i Tider, hvor, i Modsætning til det, vi har kendt i de nærmest foregaaende gunstigere Tider, Statsskatten i Virkeligheden griber ind paa en yderst følelig og for mange næsten ødelæggende Maade og ofte tilmed paa en meget lunefuld Maade. Det er alt dette, vi saa vidt muligt skal se at komme bort fra. Og der er kun visse bestemte Veje, ad hvilke man kan komme bort derfra. Man kan kun komme bort derfra ved for det første at udvikle det økonomiske Liv, hvorpaa ogsaa vore Statsfinanser hviler, saa sundt og saa rigt som muligt; man kan kun komme bort derfra gennem Spar-sommelighed, gennem Arbejde, gennem ordnede Arbejdsforhold; og lad mig saa tilføje: tillige og ikke mindst ved genført Sparsommelighed i Statshusholdningen og ved ordnede Statsfinanser, ogsaa hvad Indtægtssiden angaar.

K. M. Klausen: Ved Finanslovsfor-slagets Forelæggelse holdt den højtærede Finansminister en lang, indholdsrig Tale, som jeg paahørte med stor Opmærksomhed og senere har gennemlæst med Interesse. Denne Tale endte med en Udtalelse om vor finansielle Stilling. Den højtærede Finansminister udtalte: „Vor finansielle Stilling er ikke fortvivlet, den er heller ikke faretruende, men den er dog af en saadan Karakter, at den maner til stor Forsigtighed.“ Jeg tror, at den Karakteristik, som den højtærede Minister der gav af vor finansielle Stilling, er rigtig, og jeg tror, den Advarsel, som den højtærede Minister fremsatte, er værd at tage Hensyn til under Arbejdet paa Finansloven i den kommende Samling.

Statsgælden er jo vokset til en meget betydelig Højde, den er nu naaet op til 919 Mill. Kr., og den Tid er sikkert ikke fjern, da den vil blive en Milliard. Grundene til, at Gælden er vokset saa stærkt i de senere Aar, er flere. Der er for det første Statens sociale Forsorg, der har givet sig Udtryk gennem en Række meget kostbare Dyrtidsforanstaltninger; der er de stigende Lønninger til Statens Tjenestemænd; der er de stadig stigende Varepriser paa de mange forskellige Varer, som Staten maa bruge i sin Husholdning; og der er endelig de stærkt sti-

gende Militæruddgifter, særlig fremkaldte ved Sikringsstyrkens Indkaldelse.

Naar man vil spørge, hvem der bærer Skylden for, at Statsgælden er steget saa stærkt, maa vi tilstaa, at det gør vi alle. Vi har alle i de senere Aar været med at stemme for Finanslovene og de tilhørende Tillægsbevillingslove, der har næsten ikke været et Punkt paa disse Love, hvor der har været Uoverensstemmelse mellem Rigsdagens forskellige Partier. Jeg siger, vi har altsaa alle sammen Del i Skylden, og den ene har ikke noget at lade den anden høre derfor.

Den finansielle Stilling er efter min Mening saaledes, at det ikke vil vare længe, inden det bliver nødvendigt at optage nye Statslaan, men det vil maaske ikke være let at opnaa dem. Det indenlandske Pengemarked er meget stramt, og der har jo ogsaa været gjort god Brug af det i det sidste Aars Tid ved de Statslaan, der er optagne. Jeg minder saaledes om Statslaanet af April i Fjor paa 60 Millioner og om de 2 Statslaan i Aar, et paa 120 Millioner og det saakaldte Genforeningslaan paa 145 Millioner. Det bliver i Løbet af halvandet Aars Tid Statslaan til et Beløb af i alt 325 Mill. Kr., som er optaget paa det indenlandske Marked. Det er derfor ikke sandsynligt, at man vil være i Stand til her i Landet at opnaa nye Statslaan. Og skal vi gaa til Udlandet, saa er Laanemarkedet der jo stærkt begrænset, og de Vilkaar, paa hvilke vi kan optage et nyt Statslaan, vil sikkert ikke blive billige. Vi har imidlertid den Udvej at kunne hjemtage de vestindiske Millioner; de kan hjemtages med Fordel til en god Kurs, men om det er rigtigt at hjemtage dem nu, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg mener, det vil være nødvendigt atter snart at søge Laanemarkedet og skaffe Penge til Veje til Statskassen.

Den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) kom noget ind paa forskellige Poster paa Finansloven og udtalte, at for de indtægtgivende Statsvirksomheders Vedkommende burde Ordet „indtægtgivende“ sættes i Anførselstegn. Indtægten er minus 8,4 Millioner, saa det ærede Medlem kan jo have nogen Ret deri. Men hvis er Skylden for, at disse Statsvirksomheder giver saa ringe et Udbytte? Ja, det er det ærede Medlems Skyld, og det er min Skyld, og det er vi alle sammen Skyld i. Disse 11 Statsvirksomheder, som staar opførte paa Finansloven, er alle sammen Monopolvirksomheder,